

पीनशाम्यत्यतामपि २८। आमलकीहरीतकीपिप्पल्यश्चि-
तकचेति । आमलक्यादिरित्येष गणः सर्वज्वरापहः ।
चतुर्थो दीपनो द्रव्यः कफारोचकनाशनः २० । तृतीयसता-
वरजतल्लण्णो हृद्यवर्णाणि क्षौद्रमलञ्चेति । गणस्त-
पादिरित्येष गरुकिमिहः परः । पिपासाविषहृद्दोग-
पाण्डुमेहहरस्तथा १ । लाघारेवतकुटजाऽश्वमारकट-
फहृदिद्राहयनिम्बसमृद्धमालत्वस्तायमाणा चेति ।
कषायक्षिप्तमधुरः कफपित्ताग्निनाशनः । कुष्ठक्रिमि-
हरश्चैव दुष्टप्रणविशेषनः २२ । पञ्च पञ्चमूलान्यत ऊर्ध्वं
वक्ष्यामः । तत्र त्रिकण्टकहृतीहृद्यपृथक्पृथग्यो विदा-
रीगन्धा चेति कनीयः १ । कषायतिक्तमधुरं कनीयः
पञ्चमूलकम् । वातघ्नं पित्तघ्नमनं हृद्यं वल्लभं नमृ २ ।
वित्तामिमन्तुष्टु कपाटकाबाह्यर्यं चेति मधु २ । “स-
तिक्तं कफघातघ्नं प्राक्ते लघ्वस्मिदीपनम् । मधुरानुरस-
श्चैव पञ्चमूलं मधु स्मृतम् २१ । अगयोर्द्वयमलस्यते ।
“गणः श्वसहरोक्षोऽपि कफपित्तानिलापहः । आमस्त-
पाचनश्चैव सर्वज्वरविनाशनः २४ । विदारीसारिवारजनी-
गुडूच्योऽण्डशक्ती चेति वल्लीसंघः १ । करमर्दत्रिकण्टकस्यै-
रीयकयतावरीन्दधनस्य इति कण्टकसंघः ४ । रक्तपि-
हरो ह्यतो शोफलघविनाशनो । सर्वमेहहरौ चैव शुक्र-
दोषविनाशनौ ११, १६ । कुशकाशानन्दर्भकाण्डेलुका इति
लघुसंघकः ५ । मूलदोषविकारश्च रक्तपित्तं तथैव च ।
अन्यः प्रयुक्तः क्षीरेण शीघ्रमेव विनाशयेत् । एषां वा-
तहरावाद्यावन्त्यः पित्तविनाशनः । पञ्चको क्षेपयमना-
वितरो परिचोर्तितौ १७ त्रिहतादिकमन्त्रलोपदेव्यामः ।
“समासेन गणां हृते प्रोक्तास्तेष्वानु विस्तरम् । चिकित्-
षितेषु वक्ष्यामि ज्ञात्वा दोषवलावलम् । एभिर्लेपान्
कषावञ्च तैर्ब सपींषि पानकान् । प्रविभक्त्य यथान्यायं
कुर्वीत सतिमान् भिषक् । धूमवर्षानिलकुटैः सर्वतृप्पन-
भिद्रुते । प्लाहयित्वा मृष्टे त्वस्थोहिधिनौषधसंग्रहम् ।
समीक्ष्य दोषभेदांश्च गणान् भिन्नान् प्रयोजयेत् । पृथङ्-
मिश्रान् समस्तान्वा गणं वा व्यस्तसंहतम्” ।

द्रव्यगुण पु० द्रव्यस्य गुणः प्रतिपादयति यत् । द्रव्याणां
ज्ञापके पञ्चभेदे यथा भावप्र० द्रव्याणां गुणज्ञापक-
भाग इत्यादि ।

द्रव्यपति पु० द्रव्यभेदानां पतिः । इ० सं० ४१ अ० उक्ते
द्रव्यभेदानां महार्घतादिप्रयोजके पत्यौ मेधादिद्राशौ
यथा “ये देवां द्रव्यान्मन्त्रिपतयो राशयः ससृष्टिः ।

सुनिभिः शुभाशुभार्थं तानागमतः प्रवक्ष्यामि । वस्त्रा-
विकृतपानां मधुरगोधूमरालकयवानां । स्थलस्थ-
वौषधीनां कनकस्य च कीर्तितो मेघः । गवि वस्त्रकुसु-
मगोधूमशालियवमहिषसुरभितनयाः स्तुः । सिन्धुनेऽपि
धान्यशारदवल्लीशालूककर्पाषाः । कर्कषि कोट्टवकट-
बीद्वर्गफलकन्दपत्रचोचानि । सिंहे तुषधान्यरसाः
सिंहादीनां त्वचः सगुडाः । षष्ठेऽतसीकलायाः कुल-
त्यगोधूमसुद्वनिष्पावाः । सप्तमराशौ माषा गोधूमाः
सर्षपाः सयवाः । अष्टमराशौ विष्णुः सैक्यं बोहान्य-
जाविकं चापि । नवमे तु तगरक्षवणाम्बरान्धतिव-
धान्यमूलानि । मकरे तद्गुल्मादां सैक्यं कुसुमं लण-
कोहानि । कुम्भे सलिलजफलकुसुमरत्नचित्वाणि ह-
पाणि । मीने कपालसम्भरत्नान्यम्बूजवानि वज्राणि ।
क्षोहाय नैकरूपा व्याख्याता मत्स्यजातं च । राशेश-
तर्दशार्थयसप्तनवपञ्चमस्थितो जीवः । इत्येकादशदशष-
ष्टाष्टमेषु शयिजघ्न दृष्टिकरः । षट्सप्तमगो हानिं
दृष्टिं शुक्रः करोति शेषेषु । उपचयसंख्याः क्रूराः
शुभदाः शेषेषु हानिकराः । राशेर्यस्य क्रूराः पीडास्था-
नेषु संस्थिता बलिनः । तत्प्रोक्तद्रव्याणां महार्घता दु-
र्लभत्वं च । इदस्थाने सौख्या बलिनो येषां भवन्ति
राशीनाम् । तद्द्रव्याणां दृष्टिः सामार्घ्यं महर्लभत्वं च ।
गोचरपीडायामपि राशिर्बलभिः शुभग्रहैर्दृष्टः ।
पीडां न करोति तथा क्रूरैरेवं विपदांसः” ।

द्रव्यमय त्रि० द्रव्य+प्राच्युर्ये मयट् । साधनतया द्रव्यपचुरे
यच्चे द्रव्यसाधनके यज्ञादौ “द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञा ज्ञान-
यज्ञास्तथापरे । स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च इत्युपक्रमे “त्रे-
यान् द्रव्यमयात् यज्ञात् ज्ञानयज्ञः परन्तप ! । सर्वक-
मांखिलं पार्थ ! ज्ञाने परिसमाप्यते” गीता ।

द्रव्यविशेष पु० सन्तुतोक्ते धर्मेविशेषेण द्रव्याणां पार्थिव-
त्वादिविशेषे यथा

“यथातो द्रव्यविशेषविज्ञानीयमध्यायं व्याख्यास्यामः ।
पृथिव्यग्नेजोवाय्वाकाशानां ससृदायाद्द्रव्याभिनिर्दृष्टि-
रुत्कर्षस्त्वभिव्यञ्जको भवतीदं पार्थिवमिदमायमिदं
तैजसमिदं वायव्यमिदमाकाशीयमिति । तत्र स्थूलसा-
रसान्द्रमन्दस्मिरस्वरगुरुकठिनगन्धवज्जलभीषतृकषायं प्रा-
यशो मधुरमिति पार्थिवं तत् स्थैर्यं बलसङ्घातोपचयकरं
विशेषतश्चाधोगतिस्त्रभावमिति । शीतक्षिप्तस्निग्ध-
गुरुसरसान्द्रमृदुपिक्विरसवज्जलभीषतृकषायान्धलवणं न-